

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 5Csp/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4322201743
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniel Koneracký
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2022:4322201743.2

Rozhodnutie

Okresný súd Levice sudcom Mgr. Danielom Konerackým v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: K. D.Á., R.. XX.XX.XXXX, D. D. XX, o zaplatenie sumy 811,81 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej súd nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na tunajší súd žalobu, ktorou sa domáhal proti žalovanej zaplatenia peňažnej sumy vo výške 811,81 eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že mu bola postúpená pohľadávka Tatra bankou a. s. na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.07.2021. Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu nepretržite v omeškaní so splnením čí len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovanou dňa 09.10.2013 zmluvu, ktorej súčasťou boli všeobecné obchodné podmienky a na základe tejto zmluvy poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podľa žalobcu táto zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti podľa Obchodného zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná napriek výzvam postupcu si neplnila svoju pohľadávku riadne a včas, čím porušila svoje zmluvné povinnosti, pričom pohľadávka voči nej predstavovala ku dňu postúpenia sumu vo výške 811,81 eur a pozostávala z istiny nezaplateného úveru.

2. Následne tunajší súd doručil žalobu žalovanej a uznesením v zmysle § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP) ju vyzval, aby sa k nej vyjadrila. Žalovaná sa k podanej žalobe nevyjadrila.

3. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie, a to dňa 22.09.2022, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu a žalovanú. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a súhlasil aby sa vykonalo pojednávanie v jeho neprítomnosti. Žalovaná napriek tomu, že mala predvolanie riadnym spôsobom doručené, svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnila a preto súd s poukazom na § 180 CSP vykonal pojednávanie v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovanej.

4. Súd po tom, ako prečítal listinné dôkazy, a to: návrh na vydanie platobného rozkazu, listinný dôkaz (čl. 11-14), pokus o zmier, podací hárok (čl. 16), zmluva o postúpení pohľadávok (čl. 18 a nasl.), príloha k zmluve o postúpení pohľadávok, zmluva o bežnom účte fyzickej osoby, všeobecné obchodné podmienky Tatra banky a. s., obchodné podmienky balíkov služieb Tatra banky a. s., úrokové sadzby (čl. 39), cenník služieb, zásady spoplatňovania, výzva pred mimoriadnou splatnosťou, podací hárok (čl. 59), oznámenie o postúpení pohľadávky (čl. 60-61), potvrdenie (čl. 68), uznesenie (čl. 78), elektronické

podanie právneho zástupcu žalobcu (čl. 90), výpis z Obchodného vestníka (čl. 94), a oboznámil sa s obsahom spisového materiálu, zistil nasledovný skutkový stav veci:

5. Právny predchodca žalobcu, Tatra banka a. s., uzavrel so žalovanou zmluvu o bežnom účte fyzickej osoby a poskytovanie ďalších produktov a služieb k tomuto účtu, a to dňa 09.10.2013. Na základe takejto zmluvy právny predchodca žalobcu sa zaviazal otvoriť a viesť bežný účet pre žalovanú s tým, že zároveň poskytol žalovanej úver formou voliteľného prečerpania na bežnom účte, pričom výška prečerpania bola dojednaná v rozsahu 200,- eur. Táto zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Z článku V. takejto zmluvy okrem iného vyplýva, že konečná splatnosť voliteľného prečerpania nastáva okrem iného v deň, kedy banka požiada o splatenie tohto úveru. Súčasťou takejto zmluvy boli aj Všeobecné obchodné podmienky Tatra banky, a. s., pričom podľa článku 2.5 takýchto podmienok bol právny predchodca žalobcu oprávnený svoje pohľadávky voči žalovanej zúčtovať na ľarchu jeho účtu, a to aj v prípade, ak na účte klienta nie je dostatok finančných prostriedkov, v dôsledku čoho sa účet dostal do nepovoleného prečerpania a v prípade, ak sa účet už v nepovolenom prečerpaní nachádza, tak sa zvýšil rozsah nepovoleného prečerpania. Zároveň žalovaná sa zaviazala nepovolené prečerpanie na účte vyrovnať s tým, že suma, o ktorú je účet v nepovolenom prečerpaní má banka právo účtovať z nepovoleného prečerpania bankou stanovené úroky, a to odo dňa kedy došlo k nepovolenému prečerpaniu. Súčasťou tejto zmluvy boli aj Obchodné podmienky balíkov služieb Tatra banky, a. s. pre fyzické osoby k bežným účtom v eurách. Z článku IV. bod 1. obchodných podmienok vyplýva, že banka má právo poskytnúť k bežným účtom v rámci balíka služieb „Tatra Personal“ voliteľné prečerpanie až do výšky 3.500,- eur na základe zmluvy o poskytnutí voliteľného prečerpania. Voliteľné prečerpanie na bežnom účte klienta je prečerpanie poskytnuté na bežnom účte takým spôsobom, že banka ako veriteľ realizuje prevodné príkazy klienta alebo umožní klientovi ako dlžníkovi výber hotovosti z bežného účtu uvedeného v zmluve do určenej výšky (ďalej len úverový rámec alebo voliteľné prečerpanie) aj v prípade ak nebude existovať dlžníková pohľadávka z účtu, ktorá vznikla v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech jeho účtu alebo vkladom v hotovosti na účet. Z článku IV. bod 1.4 takýchto podmienok je tiež zrejmé, že dlžník má možnosť požiadať veriteľa o zrušenie alebo zníženie výšky úverového rámca a následne aj o jeho navýšenie až do maximálnej výšky, oznámenej dlžníkovi pri ostatnej zmene úverového rámca zo strany veriteľa. Podľa článku IV. bod 1.5. obchodných podmienok je dlžník z vyčerpanej a nezaplatennej časti úverového rámca povinný platiť úroky za celú dobu trvania pohľadávky veriteľa. Podľa článku IV. bod 1.6. dlžník je povinný zaplatiť veriteľovi pohľadávku veriteľa vrátane jej príslušenstva, t. j. úrokov, sankčného úroku, poplatkov a prípadných iných nákladov spojených s úverovým rámcom riadne a včas, najneskôr ku dňu konečnej splatnosti v zmysle zmluvy o poskytnutí voliteľného prečerpania. Súd ďalej zistil, že súčasťou predložených listinných dôkazov boli aj úrokové sadzby (čl. 39) a cenník služieb pre individuálnych klientov (čl. 40-57). Následne právny predchodca žalobcu mal výzvou pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 18.11.2019 vyzvať žalovanú na zaplatenie pohľadávky z titulu kreditnej karty vo výške 125,80 eur ako aj z titulu nepovoleného prečerpania na účte vo výške 788,09 eur. Žalovaná mala podľa tejto výzvy vykonať úhrady najneskôr do 5 kalendárnych dní a v prípade, ak by ich neuhradila v tejto lehote, tak mohla jej vzniknúť povinnosť uhradiť celú nesplatenú pohľadávku naraz. Z podacieho háрку tiež vyplýva, že dňa 18.11.2019 mala žalovanej byť odoslaná táto výzva pred mimoriadnou splatnosťou úveru. Právny predchodca žalobcu dňa 28.07.2021 mal oznámiť žalovanej postúpenie pohľadávky s tým, že právny predchodca žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 29.06.2021 v spojení s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok mal postúpiť pohľadávku voči žalovanej. Právny zástupca žalobcu pokusom o zmier zo dňa 08.04.2022 vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy, o čom má svedčiť aj podací hárok (čl. 16). Zároveň z listinných dokladov (čl. 11-14) vyplývajú finančné operácie týkajúce sa predmetného účtu, ako aj čerpania finančných prostriedkov v súvislosti s poskytnutým úverom žalovanej. Na žalovanú nebol vyhlásený konkurz ani oddĺženie /výpis z Obchodného vestníka z čl. 94/.

6. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

7. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

8. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

9. Podľa § 525 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

10. Podľa § 1 ods. 2, 3, 4, 5 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom nie sú:

- a) hypotekárny úver a komunálny úver podľa osobitného predpisu, 1)
- b) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti,
- c) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého lehota splatnosti je viac ako desať rokov,
- d) úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti,
- e) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého účelom je splatenie úverov na základe zmlúv uvedených v písmenách a) až d),
- f) úver, ktorého výška je menej ako 100 eur a viac ako 75 000 eur; ak je na rovnaký alebo obdobný účel uzavretých v období 12 mesiacov viac zmlúv o úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver podľa tohto zákona,
- g) nájom podľa Občianskeho zákonníka, 2) ak v zmluve o nájme nie je ustanovená povinnosť kúpy predmetu zmluvy po uplynutí určitej doby,
- h) úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť do jedného mesiaca, ak v § 4 ods. 14 nie je ustanovené inak,
- i) úver bez úroku a bez ďalších poplatkov,
- j) úver, ktorý poskytuje zamestnávateľ svojim zamestnancom z vlastných zdrojov bez úroku alebo s ročnou percentuálnou mierou nákladov nižšou, ako prevláda na finančnom trhu, a ktorý sa neponúka verejne,
- k) úver poskytovaný na základe zmluvy, ktorá je uzavretá na základe rozhodnutia súdu alebo iného orgánu ako výsledok vyriešenia sporu na súde alebo pred iným orgánom,
- l) úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace,
- m) úver podľa osobitného predpisu, 3)
- n) úver bez poplatkov týkajúci sa odloženej platby existujúceho dlhu,
- o) úver, na zabezpečenie ktorého sa od spotrebiteľa vyžaduje, aby ako zábezpeku uložil do úschovy veriteľa hnuťnú vec a zodpovednosť spotrebiteľa sa obmedzuje výlučne na túto založenú hnuťnú vec,
- p) úver poskytovaný na účely podľa osobitných predpisov 4) pre obmedzený okruh osôb vo verejnom záujme a za úrokové sadzby nižšie ako tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu, alebo bezúročný úver, alebo za iných podmienok, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie ako tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu, a za úrokové sadzby, ktoré nie sú vyššie ako úrokové sadzby prevládajúce na finančnom trhu,
- q) úver, ktorého účelom je financovanie sústavného poskytovania služieb alebo dodávanie tovaru rovnakého druhu, ktorý spotrebiteľ spláca počas poskytovania služieb alebo dodávania tovaru formou splátok,
- r) úver poskytovaný vlastníkom bytov a nebytových priestorov zastúpených správcom alebo spoločenstvom vlastníkov na účely podľa osobitného predpisu. 4a) Na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 14, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27. Na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 18, § 20, § 21 a § 23, 25 až 27.

11. Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 7 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

13. Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

14. Podľa § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

15. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného ku dňu postúpenia pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu^{18b)} na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
- b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

16. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného ku dňu postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čí len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac)} ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na

bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

17. Podľa § 708 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

18. Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 <aspi://module='ASPI'&link='513/1991%20Zb.%2523497'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a nasl.).

19. Na základe vykonaného dokazovania súd považoval za nesporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu - Tatra banka a. s. a žalovanou bola platným spôsobom uzavretá zmluva o bežnom účte fyzickej osoby, súčasťou ktorej bola aj úverová zmluva na základe čoho bol poskytnutý žalovanej aj úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa neskôr zmenil na nepovolené prečerpanie. Právny predchodca žalobcu uzatváral túto zmluvu, ktorá mala formulárový charakter, v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti s tým, že návrh tejto zmluvy spolu so všeobecnými obchodnými podmienkami bol pripravený právnym predchodcom žalobcu, žalovaná nemohla ovplyvniť obsah takejto zmluvy, resp. dohodnutých obchodných podmienok, ale musela ich prijať ako celok alebo odmietnuť. V konaní tiež nebolo preukázané a ani tvrdené, že by finančné prostriedky, resp. takáto zmluva bola uzatváraná v súvislosti s výkonom podnikateľskej činnosti žalovanej alebo jej povolania, a preto súd dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu mal postavenie veriteľa a žalovaná mala postavenie spotrebiteľa s poukazom na § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z., pričom ide o spotrebiteľský úver tak ako to definuje § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd sa najskôr zaoberal aktívnou legitímáciou žalobcu, pretože ten si uplatňoval svoj nárok z titulu postúpenej pohľadávky a súd je v konaní povinný vždy skúmať vecnú legitímáciu strán sporu, ktorá znamená označenie stavu vyplývajúce z hmotného práva kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004). Zároveň povinnosť skúmať vecnú legitímáciu v spotrebiteľských sporoch vyplýva aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR z 27.10.2021, sp. zn. 4Cdo/162/2020: „V sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa.“ Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách upravuje osobitný postup pri postúpení pohľadávky inej osobe vrátane osoby, ktorá nie je bankou. Takéto ustanovenie vyžaduje splnenie nasledovných zákonných podmienok: 1. existencia splatnej pohľadávky, 2. písomná výzva banky dlžníkovi a 3. dlžníkove omeškanie so splnením dlhu trvajúce nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. /napr. Najvyšší súd SR v uznesení sp.zn. 1Cdo/147/2017 <aspi://module='JUD'&link='JUD2861325SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zo dňa 24.04.2018/. Súd sa najskôr zaoberal otázkou či došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a či pohľadávka z úverovej zmluvy bola v čase jej postúpenia splatná v celom rozsahu, pretože táto skutočnosť, môže mať význam z hľadiska platnosti postúpenia pohľadávky. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že nemohlo dôjsť k platnému predčasnému zosplatneniu úveru a to z dôvodu porušeniu ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s § 11 ods. 2 takéhoto právneho predpisu. Súd

poukazuje na skutočnosť, že podľa čl. 8 odsek 1 Smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Súdny dvor v rozsudku zo dňa 27.03.2014, LCL Le Crédit Lyonnais proti Fesihovi Kalhanovi, C-565/12 okrem iného uviedol, že najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne, alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity spotrebiteľa, a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov, ktorí sa takéhoto správania dopustia. Vyššie uvedené zákonné ustanovenie vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou s tým, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Cieľom zákonodarcu je tak efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Pri získavaní informácií o bonite spotrebiteľa za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza, ako z informácií, ktoré mu poskytne samotný spotrebiteľ ako aj z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o spotrebiteľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je tak povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou. Preto veriteľ musí okrem iného analyzovať tak príjmy ako aj výdavky spotrebiteľa. Na základe uvedenej skutočnosti tak podľa názoru súdu právny predchodca žalobcu nedostatočne skúmal bonitu žalovanej, pretože z úverovej zmluvy nie je zrejmé, akým spôsobom bola skúmaná táto bonita. Z uzavretej zmluvy iba vyplýva /článok VII bod. 8, 9/, že žalovaná súhlasí so sprístupnením a poskytnutím všetkých údajov o všetkých úveroch a bankových zárukách, ktoré jej boli poskytnuté ako aj údajov o splácaní jej záväzkov z poskytnutých úverov resp. údajov o svojej bonite a dôveryhodnosti z hľadiska splácania záväzkov a to aj prostredníctvom registra bankových informácií podľa zákona o bankách, subjektom povereným spracovaním údajov v spoločnom registri bankových informácií, Národnou bankou Slovenska a tiež aj bankami. Okrem toho žalovaná súhlasila so sprístupnením a poskytnutím jej osobných údajov so Sociálnej poisťovni. Z uvedených skutočností tak vôbec nie je zrejmé, či žalovaná v čase uzavretia úverovej zmluvy vykonávala podnikateľskú činnosť ako živnostník alebo bola zamestnancom, aký bol jej príjem, aké boli jej výdavky a pod. Preto nie je možné konštatovať, že právny predchodca žalobcu by relevantným a zákonným spôsobom posudzoval schopnosť spotrebiteľa splácať takýto úver, najmä že by aj reálne preveril bonitu žalovanej. Keďže právny predchodca žalobcu podľa názoru súdu nemal k dispozícii všetky relevantné údaje, aby posúdil bonitu žalovanej, tak s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. nebol oprávnený vyžadovať od nej jednorazové splnenie spotrebiteľského úveru. Je nedostatočné ak veriteľ sa uspokojí len s prehlásením spotrebiteľa o jeho príjme alebo osobných a majetkových pomeroch, pretože odborná starostlivosť predpokladá, že údaje, ktoré dlžník uviedol, si veriteľ aj overí minimálne potvrdením zamestnávateľa dlžníka. /obdobne napr. rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky 33Cdo/2178/2018 zo dňa 25.07.2018 alebo 33Cdo/201/2018 zo dňa 20.03.2019/. Okrem toho aj z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-449/13 z 18.12.2014 vo veci Consumer Finance SA proti Ingrid Bakausovej vyplýva, že poskytovateľ úveru má dôkazné bremeno posúdiť úveryschopnosť dlžníka - spotrebiteľa na základe dostatočných informácií, ktoré sú podložené dokladmi a tým má byť zabránené, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti tak nemohlo dôjsť k predčasnemu zosplatneniu celého dlhu žalovanej pred postúpením pohľadávky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, a preto nemohla byť nesplatná pohľadávka právneho predchodcu žalobcu z takéhoto úveru voči žalovanej platným spôsobom postúpená na žalobcu a to s poukazom na § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka v spojení s § 92 ods. 8 zákona o bankách ako aj § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.. Okrem toho je potrebné uviesť, že žalobca v súdnom konaní nepreukázal, že by výzva pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 18.11.2019 bola účinným spôsobom doručená žalovanej, pretože z podacie hárku /čl. 59/ jednoznačne nevyplýva, že by takáto výzva sa dostala do dispozičnej sféry žalovanej podľa § 45 Občianskeho zákonníka. Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím

režimom, t. j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie. Z podstaty doručovania tak pre účastníkov zmluvného vzťahu vyplýva povinnosť zabezpečiť v danom mieste alebo u určenej osoby prijímanie zásielok (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 <aspi://module='JUD'&link='JUD3822628SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'>). S poukazom aj na uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 9CoCsp/28/2022 zo dňa 28.07.2022 tak nebolo preukázané, že by takáto výzva pred mimoriadnou splatnosťou bola účinne doručená žalovanej, pretože nebol o tom predložený žiadny dôkaz preukazujúci takéto doručenie /napr. doručienka, vrátená zásielka a pod./ a z tohto dôvodu predložený podací hárok tak nepreukazuje doručenie takejto výzvy. Okrem toho je potrebné uviesť, že takouto výzvou pred mimoriadnou splatnosťou nedošlo aj k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, pretože ako vyplýva z tohto právneho úkonu tak právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy s tým, že ju poučil o možnosti predčasného zosplatenia úveru. Žalobca tak nepredložil žiadny dôkaz o tom, že by právny predchodca žalobcu ku dňu uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 29.06.2021 aj predčasne zosplatnil úver postupom podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a preto žalobca postúpil pohľadávku, ktorá nebola splatná v čase postúpenia pohľadávky. Išlo tak o postúpenie pohľadávky, ktoré je v rozpore so zákonom a to s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 92 ods. 8 zákona o bankách, § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Zároveň takúto výzvu nemožno považovať ani za osobitnú výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, pretože v tejto výzve bola žalovaná vyzvaná na zaplatenie len sumy vo výške 788,09 eur, pričom postúpená pohľadávka voči nej predstavoval až sumu 811,81 eur. Inú osobitnú výzvu, ktorou by žalovaná bola postupom podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách vyzvaná na zaplatenie svojho záväzku pred postúpením pohľadávky žalobca nepredložil. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že súhlas žalovanej s postúpením pohľadávky /článok 4.2.10 všeobecných obchodných podmienok/ je neplatný pre rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože umožňoval právnomu predchodcovi žalobcu postúpiť pohľadávku aj bez splnenia zákonných podmienok obsiahnutých v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Okrem toho má takéto dojednanie aj charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka nakoľko bolo dojednané jednoznačne v prospech veriteľa, pretože žalovaná ako spotrebiteľ súhlasila s postúpením pohľadávky bez toho, aby boli splnené zákonné podmienky uvedené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom tieto všeobecné obchodné podmienky mali formulárový charakter, vopred ich pripravil právny predchodca žalobcu a žalovaná nemohla ovplyvniť ich obsah. Pokiaľ ide o oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 28.07.2021 tak súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, ktoré sa zaoberá právnym rozborom rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Obo/210/2001 zo dňa 11.06.2003, pričom okrem iného z neho vyplýva, že : „Podľa názoru vec prejednávajúceho trojčlenného senátu sa jedná o judikát v obchodnoprávnom spore staršieho dáta, ktorého závery v súčasnosti nie je možné aplikovať v oblasti spotrebiteľského práva, ktoré spočíva na diametrálne odlišných (až protichodných) princípoch ako právo obchodné. Uvedený judikát primárne rozoberá notifikačnú povinnosť (denunciáciu) s dôrazom na to, ako vplýva toto oznámenie (táto právna skutočnosť) na zmenu v obsahu záväzku vo vzťahu k dlžníkovej povinnosti plniť v obchodnoprávnom spore. Tu však treba mať na zreteli, že uvedený judikát nevylučuje (a ani nemôže) možnosť súdneho prieskumu platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, najmä v prípade, keď samotná právna úprava postúpenia pohľadávky podľa OZ obsahuje ustanovenia o zákaze postúpenia (§ 525 OZ). Je preto logické, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Je potrebné si uvedomiť, že oznámením postúpenia pohľadávky, ktoré je adresované dlžníkovi, dochádza v prvom rade k tomu, že postupca vyvolá zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie, a zároveň berie na seba riziko vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník dlh tretej osobe (postupníkovi). Samotným postúpením pohľadávky však nedochádza k inej zmene záväzku než v osobe veriteľa a v prípade, že zmluva bola neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného veriteľa.“ Z uvedených dôvodov tak oznámenie o postúpení pohľadávky nekonvaliduje prípadnú neplatnosť postúpenia pohľadávky a to aj s prihliadnutím na spotrebiteľský charakter sporu, a preto žalobca tak nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby v dôsledku čoho súd jeho žalobu zamietol v celom rozsahu. Pokiaľ ide o nečinnosť žalovanej v súdnom konaní tak je potrebné poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu SR z 11.06.2019, sp. zn.: I. ÚS 246/2019 z ktorého okrem iného vyplýva, že: „Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok“.

20. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, pretože žalovaná aj keď bola úspešná v súdnom konaní, žiadne trovy konania jej nevznikli, resp. si neuplatnila ich náhradu, a preto jej súd takýto nárok proti žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2 písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).